

פירוק ייחודי לגורמים ראשוניים

הגדרה: מספר טבעי חיובי ייקרא **ראשוני** אם זה גדול מ-1 ומתחלק אך ורק בעצמו וב-1.

דוגמות: 2,3,5,7,11 הם המספרים הראשוניים הקטנים ביותר. אפשר למצוא גם את 41,43,47,53,59,61 כמספרים ראשוניים יותר גדולים, ואת 7211,7213 כמה ראשוניים יש בעולם?

הגדרה: מספרים טבעיים שאינם ראשוניים נקראים **פריקים**. כלומר, n פריק אם קיימים $a, b < n$ כך ש $n = ab$.

דוגמות: $30 = 2 \cdot 3 \cdot 5$ ולכן הוא פריק, וכן גם $42 = 2 \cdot 3 \cdot 7$. גם המספר $999 = 3 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 37$ פריק.

הגדרה: הראשוניים השונים המופיעים בפירוק של מספר נקראים **גורמים ראשוניים** של המספר.

הגדרה: נאמר כי b מחלק את a ונסמן $b|a$ אם קיים k שלם כך ש $kb = a$.

למה 1: יהיו a, b, n מספרים טבעיים. אם $a|n$ וגם $b|a$ אזי $b|n$.

הוכחה: לפי ההנחה $n = aq$ וגם $a = bk$ עבור q, k שלמים כלשהם. לכן מתקיים

$$n = aq = bkq$$

למה 2: לכל מספר שלם גדול מ-1 יש מחלק ראשוני.

הוכחה: נניח בשלילה שהטענה איננה נכונה, ויהי n דוגמה נגדית מינימלית לטענה (קיומה מובטח כעת לפי ההנחה בשלילה ולפי WOP). ניתן לקחת n שאינו ראשוני, שכן אחרת אינו מהווה דוגמה נגדית. לכן n פריק, וניתן לרשום $n = ab$ עבור $a, b < n$ ו- $a, b \geq 2$ כלשהם. היות ו- n הוא דוגמה נגדית מינימלית, a אינו מפר את הלמה (שכן $a < n$). ולכן a יש מחלק ראשוני. נובע שגם ל- n יש מחלק ראשוני לפי למה 1. סתירה.

משפט 3: אם n פריק, אז יש לו מחלק ראשוני שאינו גדול מ \sqrt{n} .

הוכחה: נרשום $n = ab$, כאשר $a, b < n$ ו- $a \leq \sqrt{n}$ כי רשאים להניח כי $a \leq \sqrt{n}$ שכן אם $a, b > \sqrt{n}$ אזי $ab > n$. לפי למה 1, ל- a יש מחלק ראשוני, שבפרט מחלק את n לפי למה 2.

משפט 4 (המשפט היסודי של האריתמטיקה): כל מספר שלם גדול מ-1 יכול להירשם בצורה יחידה

$$n = p_1^{a_1} \cdot p_2^{a_2} \cdot \dots \cdot p_k^{a_k}$$

כאשר לכל $i \in [k]$ מתקיים $a_i > 0$, כל p_i הוא ראשוני וגם $p_1 < p_2 < \dots < p_k$.

הוכחה ראשונה: נפצל את ההוכחה לשני חלקים: תחילה נוכיח **קיום** של הפירוק, כלומר, שיש לפחות דרך אחת לכתוב את המספר כמכפלה של ראשוניים. שנית, נוכיח **יחידות** של הפירוק. כלומר, שאם יש כמה פירוקים אפשריים לראשוניים, אזי הם זהים עד כדי סדר הראשוניים במכפלה.

קיום: נניח בשלילה כי הטענה שלילית וקיימים מספרים טבעיים חיוביים שלא יכולים להירשם כמכפלת ראשוניים. יהי n דוגמה נגדית מינימלית. ננתח את הדוגמה הזו. המספר n אינו ראשוני, אחרת אינו מהווה דוגמה נגדית. לכן, n פריק, וניתן לרשום $n = ab$ עבור שני מספרים $a, b < n$ ו- $a, b \geq 2$.

n . היות ו- n דוגמה נגדית מינימלית, המספרים a, b אינם דוגמה נגדית, ולכן ניתן לרשום אותם כמכפלת ראשוניים. לכן, גם את n ניתן לרשום כמכפלת ראשוניים. סתירה.

יחידות: נניח שקיים מספר n עבורו קיימים שתי מכפלות ראשוניים שונות. כלומר

$$n = p_1 \cdot p_2 \cdot \dots \cdot p_k = q_1 \cdot q_2 \cdot \dots \cdot q_s$$

נבחר את n כך שבין שני הייצוגים הללו אין אף ראשוני משותף (לחלופין, נחלק את הייצוגים בכל הראשוניים המשותפים כך שנישאר ללא ראשוניים זהים). היות ומתקיים $p_1(p_2 \dots p_k) = q_1 q_2 \dots q_s$ נקבל ש $p_1 | q_1 q_2 \dots q_s$, ולכן קיים $i \in [s]$ כך ש $p_1 = q_i$. סתירה. ■

בעבר הזכרנו ש- WOP שקול לאינדוקציה. לכן, נראה עכשיו הוכחה באינדוקציה למשפט היסודי של האריתמטיקה.

הוכחה שנייה:

קיום: ההוכחה באינדוקציה על n . הטענה נכונה עבור $n = 2$. נניח שהיא נכונה עבור כל המספרים עד n . אם n ראשוני-סימנו. לכן, נניח ש- n פריק, כלומר, $n = ab$ עבור $2 \leq a, b < n$. לפי הנחת האינדוקציה, a וגם b הם ראשוניים או שניתן לבטא אותם כמכפלת ראשוניים, ולכן גם את n .

יחידות: ההוכחה באינדוקציה על n . הטענה נכונה עבור $n = 2$. נניח שהטענה נכונה לכל המספרים $1 < k < n$. נניח גם כי n פריק ויכול להירשם כמכפלת ראשוניים (הוכחנו את זה בקיום). נשאר להראות את היחידות של הפירוק לראשוניים. נניח בשלילה כי קיימים שני פירוקים אפשריים, כלומר,

$$n = p_1 \cdot p_2 \cdot \dots \cdot p_k = q_1 \cdot q_2 \cdot \dots \cdot q_s$$

נראה ש $k = s$, וששני הפיקטורים מכילים את אותם הראשוניים, באותה כמות של פעמים. היות ומתקיים $p_1(p_2 \dots p_k) = q_1 q_2 \dots q_s$, נקבל ש $p_1 | q_1 q_2 \dots q_s$, ולכן קיים $i \in [s]$ כך ש $p_1 = q_i$. בלי הגבלת הכלליות (בה"כ מכאן והלאה) נניח ש $i = 1$. היות ו- n פריק, בהכרח $k > 1, s > 1$, ולכן $1 < n/p_1$. הנחת האינדוקציה עבור n/p_1 מבטיחה שלמספר זה יש פיקטור יחיד, ולכן $k = s$ והפיקטור של n יחיד. ■